

کتابچه راهنمای آندروید

مترجم: محمدرضا رشیدی
طراح جلد: محمدامین خدیور

کاری اختصاصی از کتابخانه گویا آی تی
www.book.gooyait.com

www.ParsBook.org

کتاب راهنمای آندروید

آبان ۹۰

فهرست مطالب

۳.....مقدمه

۵.....ورژن های آندروید و نحوه اطلاع از ورژن سیستم عامل

۷.....تم انحصاری سازندگان

بخش دوم

۸.....رابط کاربری صفحات خانگی

۹.....آیکون ها

۱۰.....پوشه ها

۱۱.....ویجت ها

۱۲.....فواید اجرا کننده های اختصاصی

بخش سوم

۱۳.....لذت چند رسانه ای و مدیریت

۱۳.....نرم افزار های مدیریت رسانه

۱۵.....استریم مدیا

۱۶.....دست دوستی با iTunes

بخش چهارم

- ۱۹.....بازارچه آندروید
- ۱۹.....پیشنهادهای و نحوه خرید
- ۲۰.....نرم افزارهای هدایت گر و بروزرسانی ها
- ۲۱.....هرکجا باشیم مارکت مال من است!

بخش پنجم

- ۲۲.....روت کردن آندروید
- ۲۲.....روت کردن:فواید و تحدیدها
- ۲۴.....چگونه روت کنیم؟
- ۲۴.....نصب نرم افزارهایی که در مارکت نیستند
- ۲۵.....شخصی سازی آهنگ های زنگ و پیام

بخش پنجم

- ۲۶.....امنیت
- ۲۶.....اهمیت دسترسی ها
- ۲۷.....ابزار مبارزه با malware ها-دفاع غیر عامل
- ۲۸.....مانیتورینگ گوشی
- ۲۹.....امنیت فیزیکی
- ۳۰.....سخن پایانی

از بجگی تا پادشاهی!

آندروید را می توان به عنوان یکی از تاثیرگذارترین سیستم عامل های قرن حاضر دانست. پا به پای iOS، آندروید توانسته است راه را برای موبایل هایی هموار کند که حرف جدیدی برای گفتن دارند و مفهومی نو از فناوری را عرضه کرده اند. در حال حاضر، آندروید گوی سبقت را از حریفان ربوده و در صدر پرکاربرد ترین سیستم عامل ها قرار دارد. این در حالی است که فعلا خبری از افول این سیستم عامل قدرتمند نیست!

فکر می کنم داشتن یک موبایل با سیستم عامل آندروید شما را مجاب به خواندن این کتاب کرده باشد و باید به شما به خاطر این خرید ارزشمند تبریک بگویم. این کتاب شما را با آندروید آشنا می کند و با حقه ها و روش هایی که در ادامه ارائه خواهند شد، لذت استفاده از این آندروید را بیش از پیش برای شما آشکار می سازد. فقط اجازه دهید قبل از وارد شدن به این مباحث، نگاهی به تاریخچه آندروید و همچنین تفاوت میان ورژن های مختلف آن در بازار بیندازیم. شاید مبحث دوم به نظر خیلی مهم نرسد، اما چون آندروید هر چند وقت یکبار با یک ورژن جدیدتر بروزرسانی می شود، آشنا شدن با پروسه ورژن ها امری حیاتی است.

تاریخ مختصر آندروید

آندروید در همین چند سال اخیر نگاه کاربران را به خودش جلب کرد، اما اگر بخواهیم ریشه یابی کنیم، برمیگردد به سال ۲۰۰۳ که شرکت آندروید تاسیس شد. جالب است بدانید که اوج جذابیت آن هنگامی بود که در سال ۲۰۰۵ توسط گوگل خریداری شد.

حتی بعد از خرید آندروید، اهمیت آن برای گوگل پنهان بود. شرکت آندروید در طول وجود خارجی اش، نم پس نداده بود و مانند یک پسر خوب و مودب و سربه زیر به کارش ادامه می داد.

گوگل ورژن ۱.۰ آندروید را در سال ۲۰۰۸ بر روی گوشی HTC Dream (G1) عرضه کرد که توام بود با یک وعده برای یک انقلاب در پلتفرم های منبع باز وسایل موبایل. بعضی ها معتقد اند این وعده توسط گوگل محقق نشده است، اما خوب قطعاً طرز نگاه گوگل به پلتفرم های منبع باز با طرز تفکر اپل بسیار متفاوت است و همین نوید بخش خواهد بود. آندروید کار بزرگی انجام داد و آن، جلوزدن از رقبای قدرتمندی مانند نوکیا، بلک بری و اپل بود.

اگر عمیق تر به آندروید نگاه کنیم، متوجه یک کرنل لینوکس می شویم. کاربرانی که گوشی هایشان را هک می کنند خوشبختانه یا متأسفانه باید با دستور های prompt دست و پنجه نرم کنند. اگرچه هنوز لینوکس در ژرفای آن نفس می کشد، اما آندروید آن قدر ها هم شبیه لینوکس نیست، چون اصلاً می خواهد گذشته تاریکش را فراموش کند و یک رابط کاربری را ارائه کند که هر کسی از آن لذت ببرد.

ورژن های آندروید و نحوه اطلاع از ورژن سیستم عامل

هنوز هم که هنوز است، سردرگمی نه چندان جالبی در میان ورژن های مختلف آندروید از طرف کاربران وجود دارد. نکته منفی این جاست که همه گوشی ها از جدیدترین ورژن استفاده نمی کنند.

بهتر است در همین ابتدای کار بگویم که راهنمایی های این کتاب به ورژن های ۲.۳.۵ اشاره دارد که البته تبلت ها از ورژن Honeycomb استفاده می کنند که به طور اختصاصی برای آن ها طراحی شده است. اگر چه ممکن است شباهت هایی بین این ورژن با ورژن های دیگر وجود داشته باشد، اما تنها مقداری از اطلاعات این کتاب مربوط به کاربران Honeycomb است.

جدیدترین نسخه آندروید برای گوشی های هوشمند ۲.۳.۵ است که در آگوست امسال ارائه شد که به Gingerbread معروف است. گویا گوگل از انواع شیرینی ها در آندروید مایه گذاشته است!

توجه کنید که دستگاه ها به طور اتوماتیک توسط گوگل آپدیت نمی شوند و به سازنده دستگاه بستگی دارد. در حال حاضر، تعدادی از گوشی های آندروید هنوز با ورژن ۲.۲ به فروش می رسند.

چطور می توانید بفهمید ورژن حال حاضر گوشی شما کدام است؟ بسیار ساده است! از صفحه خانگی، دکمه منو را فشار داده و سپس به قسمت تنظیمات بروید. از آن جا، به قسمت درباره ی گوشی بروید و اطلاعات نرم افزاری را انتخاب کنید. در ابتدای این اطلاعات ورژن آندروید شما مشخص شده است.

تم انحصاری سازندگان

صبر کنید! حتی اگر موفق شده اید ورژن آندروید گوشی تان را کشف کنید، ممکن است گوشی شما متفاوت از گوشی های آندرویدی دیگر باشد!

گوگل به سازندگان این شانس را داده است تا آن ها بتوانند هر قسمتی از این سیستم عامل را تغییر بدهند و همین طور رابط کاربری و یا پوسته ای ارائه دهند که در وهله اول منحصر به فرد و در وهله دوم متفاوت از سایر رقبا باشد. برای مثال، اخیرا سامسونگ بخاطر رابط کاربری اش، TouchWiz، در آستانه اتهام بزرگی قرار گرفت چون اپل فکر کرد سامسونگ از iOS تقلید کرده است. خوشبختانه هیچ سازنده دیگری از طرق اپل مورد اتهام قرار نگرفت چون رابط کاربری آن ها کاملا متفاوت بود.

در مورد همین رابط کاربری، باید به شما بگویم که هیچ منوی خاصی در آندروید تعبیه نشده است تا به شما ورژن رابط کاربری را اعلام کند. در عوض، می توانید با تکیه بر سازنده گوشی، آن اطلاعات را بدست بیاورید. رابط کاربری HTC به نام Sense است و این در حالی است که رابط کاربری Motorola اخیرا با نام Motoblur منتشر شده است که بعد به Ninja Blur تغییر نام داد و حالا هم هیچ نام رسمی ای ندارد!

بهترین مکان برای دریافت اطلاعات تغییرات رابط های کاربری سازندگان، وب سایت آن ها ست و این در حالی است که بیشتر خصوصی سازی ها در زیر پوست آندروید سازندگان پنهان است. این خصوصی سازی ها هیچ تاثیری بر اجرای نرم افزار ها ندارد و فقط ظاهر را تغییر می دهد که در بخش دوم به آن پرداخته خواهد شد.

بخش دوم: رابط کاربری صفحات خانگی

همه گوشی های آندروید از یک صفحه خانگی پایه استفاده می کنند. این صفحه خانگی را می توان به طور جذاب تری، "دسکتاپ آندروید"، نامگذاری کرد. این دسکتاپ مکانی است که آیکون های شما آن جا زندگی می کنند و همین طور مکانی است برای دسترسی به مهم ترین قسمت های گوشی است. این شامل Apps Dower و تنظیمات گوشی هم می شود.

صفحه خانگی در حالی یکی از قسمت های رابط کاربری به شمار می رود که آیکون های اختصاصی آندروید را در خود جای داده است. با نام Home Key ، معمولا با یک آیکون کوچک و جذاب از یک خانه به نمایش در می آید.

آیکون ها

به طور پیش فرض، وسایل آندرویدی از یک شبکه از پیش تعیین شده برای جا دادن آیکون ها (برای گوشی های ۴.۲ اینچی این اندازه ۴ در ۴ است) برخوردارند. آن چنان انعطاف پذیر است این آندروید که می توانید با لمس کردن و تکان دادن آیکون ها مکان آن ها را تغییر دهید. در این شرایط، شبکه آیکون ها در برابر تنظیمات از اولویت بیشتری برخوردار است، چون صرف نظر از تنظیمات، آیکون ها در چارچوب شبکه محدود خواهند بود. وقتی آیکونی را رها می کنید، به طور اتوماتیک مکان مناسب خودش را پیدا خواهد کرد و خودش را جا خواهد داد!

با باز کردن App Drawer می توان آیکون های جدیدی را اضافه نمود به این صورت که آیکون جدید توسط کاربر لمس خواهد شد و بعد از ناپدید شدن برنامه، صفحه خانگی به نمایش در خواهد آمد. همچنین، بردن آیکون ها به لبه صفحه این امکان را به شما می دهد تا آیکون ها را صفحات خانگی بعدی منتقل کنید.

آندروید از ورژن ۱.۵ تا حالا از پوشه ها استفاده می کند. با یک لمس طولانی در یک قسمت خالی از صفحه خانگی، منویی ظاهر خواهد شد که تنظیمات پوشه ها در آن قرار دارد. انتخاب New folder یک پوشه جدید را ایجاد خواهد کرد که می توانید بعد آن را به هر جایی که خواستید، منتقل کنید.

حتی می توان نرم افزار ها را به داخل پوشه ها منتقل کرد. در این صورت با باز کردن پوشه، نرم افزار انتقالی ظاهر خواهد شد. در صورت نارضایتی (!)، می توان آن ها را به جای قبلی بازگرداند و مشکلی از این بابت نیست.

قرار دادن فایل ها در یک پوشه سخت تر از این حرف هاست. پوشه ها می توانند میزبان خوبی برای فایل ها باشند، اما مشکل این جاست که هیچ برنامه مدیریت فایل از پیش نصب شده ای بر روی بیشتر گوشی های اندرویدی وجود ندارد. با وجود این، شما نیاز به دانلود یک برنامه مدیریت فایل خواهید داشت، مثل Astro File Manager. بعد می توانید با استفاده از برنامه، فایل ها را به عنوان Shortcut به صفحه خانگی اضافه نمایید که آن Shortcut می تواند داخل یک پوشه قرار بگیرد.

ویجت ها

اگر قابلیت وجود داشته باشد که تجارب کاربران آندروید را درخشان سازد، آن ویجت ها هستند. یک ویجت، یک عنصر واسط کاربری است که اساسا در صفحه خانگی گوشی قرار دارد و امکاناتی را بدون نیاز به داشتن پروسه فعال در اختیار کاربر قرار می دهد. این ویجت ها قادرند تا امکاناتی از قبیل اطاعات آب و هوا، آپدیت های دوستان در فیسبوک و یا نمایش تقویم را در اختیار شما بگذارند.

اگرچه، عملکرد همه این ویجت ها در یک چارچوب خاص قرار دارد، از لحاظ تعداد، ویجت ها آنقدر زیاد هستند که حتی توضیحات آن ها در یک کتاب ۱۰۰ هزار صفحه ای جا نمی شود، چون هر سازنده ای ویجت های خاص خودش را تولید می کند و همینطور آندروید مارکت هم تعداد زیادی از این ویجت ها را در خود جا داده است. آن ها، فضایی را در شبکه ی صفحه خانگی آندروید اشغال می کنند و می توانند منتقل و یا حذف شوند.

ویجت ها هم چنین با یک روش اضافه می شوند. برای اضافه کردن یک ویجت، در یک فضای خالی از صفحه خانگی، انشگستان را فشار دهید و هنگامی که منوی Add to Home Screen ظاهر شد، منوی Widgets را باز کنید تا با لیستی از ویجت های قابل نصب مواجه شوید.

بیشتر گوشی های آندروید، اجازه تغییر ساز ویجت ها را نمی دهند و همین، باعث شده است تا ویجت ها با سایزهای مختلفی ارائه شوند. اگرچه، اجراکننده های اختصاصی، این امکان را فراهم کرده اند.

فواید اجراکننده های اختصاصی

در نگاه اول، گوشی های هوشمند آندروید، با فراهم کردن امکانات یک کامپیوتر بر روی یک فضای نه چندان بزرگ، حیرت فناوری به نظر می آیند. خیلی ها، مدت زیادی این باور را با خود به همراه دارند، اما بسیاری از خوره های فناوری از معایب نه چندان جالب، مثل اندازه شبکه محدود برای آیکون ها و پوشه ها رنج می برند!

در این شرایط است که یک اجراکننده اختصاصی به کار می آید. از نامش بر می آید که فقط به درد اجراکردن برنامه ها بخورد، اما این اجرا کننده ها به شما این امکان را می دهند تا صفحه خانگی آندروید خود را طبق میل خود آرایش کنید. امکاناتی از قبیل: تغییر سایز آیکون های شبکه، ویرایش تعداد صفحات خانگی و

این اجراکننده ها هرکدام قابلیت های متفاوتی را ارائه می دهند، اما به هر حال با استفاده از آن ها می توانید آندروید شخصی خودتان را داشته باشید! بعضی از این اجرا کننده ها عبارتند از: [LauncherPro](#)، [ADW Launcher](#) و [Regina 3D Launcher](#).

استفاده از این برنامه ها، اولین قدم برای اختصاصی سازی اندروید است.

بخش سوم: لذت چندرسانه ای و مدیریت

نرم افزار های مدیریت رسانه

وقتی که گوشی آندرویدتان را خریدید و با شوق و ذوق به خانه برگشتید و با واسط کاربری آن آشنا شدید، مطمئنا با قابلیت های چندرسانه ای آن حیرت زده خواهید شد. تقریبا هر کسی می داند که گوشی های هوشمند لمسی، با پخش کننده های قدرتمند، تجربه ای لذت بخش را برای کاربران فراهم می آورند. وقتی که شما یک گوشی هوشمند داشته باشید، دیگر یک mp3 و یا mp4 عتیقه به حساب می آیند!

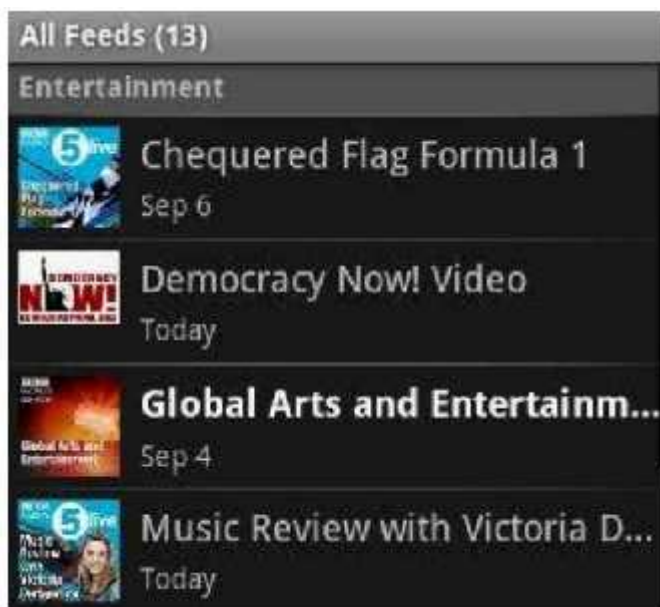
برای این که بتوانید تمام و کمال از این امکانات لذت ببرید، باید در وهله اول یک برنامه مدیریت پخش توپ داشته باشید، اگرچه بیشتر گوشی های آندرویدی از نداشتن این گوشه برنامه ها رنج می برند!

گزینه صحیح، کامل ترین گزینه است. من شخصا از Winamp خوشم می آید. شاید انتخابم از روی تعصب باشد چون برای سال ها از این برنامه بر روی کامپیوترم هم استفاده کرده ام و یار و یاور من در پخش بوده است.

این برنامه، یکی از معدود برنامه های آندروید است که هم از وینو پشتیبانی می کند و هم موزیک. جالب تر این که این برنامه رایگان است!

با این وجود، ظاهرا به این برنامه ظلم شده است! برنامه ای مثل [MixZing](#) ، تقریبا همه فایل های صوتی را پخش می کند و از قابلیت نمایش نوت موزیک هم برخوردار است. همچنین یک ویجت برای قفل کردن صفحه نمایش هم در این برنامه به چشم می خورد که به شما امکان کنترل پخش کننده را بدون نیاز به بازکردن گوشی می دهد. اگرچه این نرم افزار تنها 4.99\$ قیمت دارد، اما به نظر می رسد کسانی که از گوشی خود به عنوان یک mp3 player استفاده می کنند، به راحتی بتوانند این هزینه را پرداخت کنند!

برنامه دیگری که می توانیم از آن نام ببریم، برنامه [podcast manager](#) است. پادکست ها به راحتی بر روی گوشی ها دانلود می شوند، اما مدیریت آن ها کمی دشوار است. نرم افزار های مدیای معمولی در سازمان دهی آن ها با مشکل مواجه هستند. به همین منظور، برنامه های مدیریت پادکست به کاربران اجازه ی پیش نمایش، دانلود، سازمان دهی و گوش کردن به پادکست ها را می دهند. من شخصا از [BeyondPad](#) استفاده می کنم که البته \$6.99 در گلویش گیر کرده است!

انتخاب دیگر می تواند [MyPOD Podcast Manager](#) باشد که اجازه سازمان دهی بیش از ۱۰ پادکست را در یک زمان می دهد.

اما این ها تنها گزینه های شما نخواهند بود. در مقاله [بهترین نرم افزار های آندروید](#) نرم افزار های متعددی در موضوعات مختلفی از جمله پخش کننده ها معرفی شده اند.

حتما می دانید که قراردادن فایل ها در حافظه گوشی تنها گزینه نیست. چون گوشی های هوشمند آندروید با [data plan](#) هایی فروخته می شوند، امکان اتصال به اینترنت در هر جایی ممکن است. حتما که نباید فایل ها در درون گوشی باشند!

به علاقه مندان به موزیک باید قبطه خورد! سرویس های قدیمی و البته امتحان پس داده مانند [Pandora](#) و [Rhapsody](#) وجود دارند که در کار استریم مدیا به کمک آن ها می آیند. یکی از ستاره های دنیای استریم که روز به روز بر درخشان تر می شود، [Spotify](#) نام دارد که به کاربران اجازه استریم کردن مدیا را بر روی گوشی می دهد که سپس کاربر می تواند آن ها را با گوشی های دیگر همگام سازی کند.

رقیب این ستاره، [Google Music Beta](#) نام دارد که عملکردی شبیه [Spotfiy](#) را دارد. اگر بخواهیم پارا از این فراتر بگذاریم، به [Amazon MP3](#) می رسمیم که قابلیت استریم مدیا را از دزدایو ابری آمازون، یکی از ویژگی های جذاب آن است. همچنین این برنامه به فروشگاه Amazon MP3 هم متصل است.

[استریم ویدئو](#) نیز در این بین چشمک می رند. Netflix هم اکنون بر روی طیف گسترده ای از گوشی های آندرویدی وجود دارد که به کاربر اجازه اتصال به سرویس عضویت شرکت مربوطه را می دهد. از سایر بازیکنان این زمین می توان به [Vevo](#) و [Pandora TV](#) اشاره کرد که بر موزیک ویدئو تمرکز کرده اند. حتی خود آندروید مارکت به کاربران ویدئو هایی را پیشنهاد می دهد که البته باید برای آن ها مبلغی بپردازید. این قابلیت برای گوشی های با ورژن آندروید ۲.۱ به بالا در دسترس است.

دست دوستی با iTunes !

انتخاب های زیادی در رابطه با نرم افزار های مدیریت مدیا بر روی کامپیوتر های شخصی وجود دارد و البته این قضیه در مورد مک هم صادق است، اما متداول ترین و معروف ترین گزینه است که کاربران آندروید را نگران کرده است! درست حدس زده اید. منظورم [iTunes](#) است.

استفاده از iTunes بر روی دستگاه های اپل کار چندان سختی نیست، اما قضیه این جاست که اگر محصولی از شرکت دیگری بخواهد iTunes را اجرا نماید چه خواهد شد؟! حقیقت این است که اپل خودش را درگیر این ماجرا نکرده است و اهمیت کمی به این مسئله داده است. حالا، بیشتر خریداران آندروید تصور می کنند دیگر خبری از iTunes نخواهد بود، اما تصور آن ها صحیح نیست، چون نرم افزار هایی در دنیای متنوع آندروید زندگی می کنند که می توانند بار دیگر iTunes را وادار به دادن دست دوستی با شما بکنند!

معروف ترین گزینه برای همگام سازی با iTunes، [Easy Phone Tunes](#) است که رایگان بودن آن، هیچ چیزی از ارزش هایش را کم نمی کند!

در طرف مقابل، جایگزین های بسیاری هستند که عملکرد های مشابهی را ارائه می کنند، اما رایگان نیستند. رایگان بودن خوب و البته عالی است، اما دو ویژگی محصولات پولی آن ها را از محصولات رایگان متمایز می کنند. اول این که، رابط کاربری بهتری دارند که این ویژگی، همگام سازی و مدیریت کتابخانه با کیفیت تری را به ارمغان می آورد. دیگر این که آن ها از همگام سازی WiFi پشتیبانی می کنند. بنابراین برای همگام سازی با iTunes دیگر نیازی به اتصال فیزیکی با کامپیوتر نخواهید داشت.

در میان محصولات پولی، [iSyncer](#) برای خود نامی دست و پا کرده است، چون با وجود ارائه قابلیت WiFi، قیمتی بیشتر از 3.98\$ ندارد و ارزان ترین هم هست. گزینه های دیگر [doubleTwist AirSync](#) و [TuneSync](#) هستند که قیمت هایی به ترتیب 4.99\$ و 5.99\$ دارند.

پیشنهادهای و نحوه خرید

همه گوشی های هوشمند اندروید با یک Android Marketplace (همان بازارچه خودمان) از پیش نصب شده ارائه می شوند. طبق آخرین تغییرات انجام گرفته، این مارکت نه تنها نرم افزار ها را شامل می شود، بلکه این بار با [ویدئوها و کتاب ها](#) از شما پذیرایی می کند!

بیشتر نرم افزار های این مارکت رایگان هستند و به راحتی و فقط با کلیک کردن بر روی دکمه Install در صفحه نرم افزار قابل دانلود شدن هستند. با این حال، تعدادی از این نرم افزار ها نیازمند اطلاعات حساب گوگل را دارند. می توانید یا از اطلاعات گوگل از پیش ذخیره شده استفاده کنید و یا اطلاعات را به صورت دستی وارد کنید.

زمانی که نرم افزاری را خریدید، دیگر نیازی به خرید مجدد آن برای دستگاه دیگری ندارید، البته تا زمانی که اطلاعات حساب گوگل یکسانی را برای هر دو دستگاه وارد کرده باشید! این نکته بسیار مهم را باید در هنگام مهاجرت به دستگاه دیگری در ذهن نگاه دارید، چون به هر حال با نرم افزار های بسیاری روبرو خواهید شد که باید مجدداً دانلود و بر روی گوشی جدید نصب کنید.

نرم افزارهای هدایتگر و بروزرسانی ها

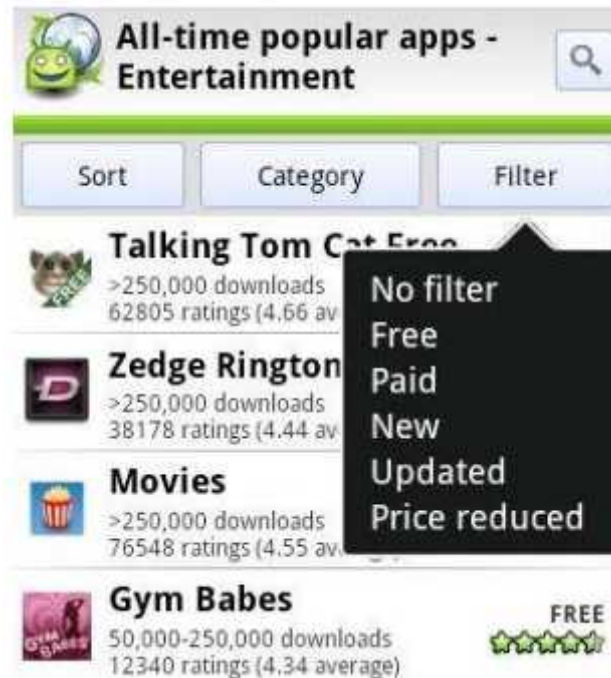
در شرایطی که مارکت به موضوعات مختلفی دسته بندی شده است که همچنین شامل زیر گروه هایی مانند "پردانلودترین نرم افزار ها" هم هست. البته کار کمی سخت شده است چون هیچ زیر گروه اختصاصی ای وجود ندارد. به طور مثال، هیچ صفحه اختصاصی برای نرم افزار های [پیام رسان](#) در این مارکت دیده نمی شود.

وقتی نرم افزارها را دانلود کردید، می توانید با وارد شدن به این بازارچه، نرم افزار های نصب شده را مشاهده کنید. بدین صورت که وارد منو می شوید و سپس بر روی My Apps کلیک می کنید. این نرم افزار ها در سه گروه طبقه بندی می شوند: نرم افزار هایی به همراه آپدیت ها، نرم افزار های نصب شده و نرم افزار هایی که خریداری شده اما هنوز نصب نشده اند. در نظر داشته باشید که نرم افزار های رایگان حذف شده از گوشی، هیچ گاه در گروه Not Installed لیست نمی شوند.

هرکجا باشم مارکت مال من است!

از آن جایی که آندروید نتوانسته است با ابزارهای مارکتش - که به کاربران اجازه پیدا کردن نرم افزارها را می دهد - دل کاربران را بدست آورد، می توانید با روشی به غیر از خود گوشی به مارکت آندروید دسترسی پیدا کنید.

اگر یک PC در اختیار دارید می توانید مستقیماً مارکت را از طریق PC جستجو کنید. با این حال، می توانید اطلاعات بیشتری را از نرم افزارها بدست آورید و همین طور با ابزار جستجو هم بهتر کنار خواهید آمد. از این بهتر این است که اگر با اطلاعات حساب گوگل وارد شوید، می توانید نرم افزارها را مستقیماً بر روی گوشی دانلود کنید. تنها کافی است دکمه Install را بر روی صفحه بزنید و بعد گوشی را بررسی کنید. می بینید که نرم افزار در مرحله دانلود قرار می گیرد.

دیگر جایگزین خیلی خوبی که هر کاربر آندرویدی باید دانلودش کند AppBrain است. این نرم افزار تنها مارکت را شبیه سازی کرده است و هیچ کدام از نرم افزارها را میزبانی نمی کند، اما با دسته بندی بهتر و بیشتر نسبت به خود مارکت در دل کاربران جا گرفته است. این می تواند نرم افزار اطلاعات داغ ترین نرم افزارهای روز و یا هفته را به شما بدهد و مشهورترین نرم افزارهای مخصوص هر کشور را به کاربر اعلام کند.

بر علاوه، یک قابلیت به نام "Recommend Apps" وجود دارد که با توجه به نرم افزارهای نصب شده بر روی گوشی، به دنبال پیشنهادهایی می گردد که به شما اعلام کند. این پیشنهادها ممکن است گاهی دقیق نباشند، اما مطمئناً نرم افزارهایی با رتبه بالا و شهرت کافی را در لیست پیشنهادات قرار خواهد داد.

در آخر، باید اعترافی بکنم! راهی وجود نداشت تا در این کتاب نامی از Amazon App Store نبرم. شما می توانید با دانلود این نرم افزار بر روی گوشی به فروشگاه آمازون دسترسی پیدا کنید. ولی از آن جایی که این فروشگاه یک رقیب بزرگ برای گوگل به حساب می آید، شما نمی توانید ردی از آن را در مارکت آندروید پیدا کنید! در عوض باید به صورت دستی آن را دانلود و بر روی گوشی نصب کنید. اگر کمی گیج شده اید، می توانید به قسمت "نصب نرم افزارهایی که در مارکت نیستند" در بخش ۵ مراجعه کنید.

فروشگاه آمازون نرم افزارهایی را در دسترس قرار داده است که آن ها را در مارکت پیدا نخواهید کرد. برای مثال، بازی فوق العاده tower defense ساخت شرکت popcap فقط توسط آمازون ارائه می گردد. اضافه کنم که آمازون یک روز خاص را به ارائه نرم افزارهای پولی به صورت رایگان اختصاص داده است. کیفیت ها متغیر است، اما خوب گزینه های خوب و غنی شده ای را پیدا خواهید کرد!

گوشی های آندرویدی حتی اگرهم دست نخورده باقی بمانند،قابلیت های زیادی را ارائه می دهند،اما اگر واقعا می خواهید از تمام پتانسیل گوشی استفاده کنید،باید گوشی را "روت" کنید." روت کردن" عملی است که در آن سیستم عامل دور زده می شود تا کاربر به همه امکانات گوشی دسترسی پیدا کند.

فایده روت کردن مشخص است.وقتی گوشی را روت می کنید،گوشی کارایی بیشتری را بدست خواهد آورد.برای مثال،بیشتر نرم افزار های اسکرین شات فقط بر روی گوشی های روت شده اجرا می گردند و البته یک نسخه از این گونه نرم افزارها به نام [No Root Screenshot It](#) وجود دارد که حساسیتی در این باره ندارد،ولی باید برای آن 4.99\$ بپردازید!یکی دیگر از فواید روت کردن،امکان گرفتن بک آپ کامل از تمام اطلاعات گوشی است.

با فوایدی که از روت کردن ذکر شد،با این حال مهم ترین دلیل برای روت کردن،[custom ROM](#) است.custom ROM نرم افزاری است که می تواند بر روی گوشی آندرویدی شما نصب شود تا سیستم عامل را تغییر دهد.اگر از گوشی ای استفاده می کنید که به هر دلیلی ورژن آندروید آن آپدیت نشده است و قدیمی است،شاید این تنها راه شما برای دسترسی به جدیدترین و بهترین ورژن آندروید باشد که البته توانایی خود گوشی برای اجرای نسخه های جدید آندروید ،فاکتور اصلی به شمار می آید.بیشتر ROM ها ،تغییراتی را در رابط کاربری ایجاد می کنند و دست کاربر را برای اعمال ویرایش های فنی به بخش های مهم گوشی،مثل شماره گیر،باز می گذارند.

آیا بازهم نمی خواهید روت کنید؟! بسیار خوب. چون کمی پیچیده به نظر می رسد، در قسمت بعدی بازهم به آن اشاره کرده ایم. اما یکی از نظرات مخالف در مقابل روت کردن، خطر تبدیل شدن گوشی به یک تیکه آجر را ذکر می کند. نترسید! تنها هنگامی که مراحل روت کردن را به طریقی که گفته شده است، انجام ندهید ممکن است به فایل های هسته ای سیستم صدمه وارد شود که با کمی دقت می توان از آن جلوگیری کرد. توجه داشته باشید که با روت کردن گوشی، در حقیقت برگه گارانتی گوشی را با دست خود پاره خواهید کرد و نباید از سازنده گوشی انتظار خدمات گارانتی را داشته باشید.

چگونه روت کنیم؟

باید بگویم که هیچ راه مشخص و واحدی را برای روت کردن نمی توان ارائه داد، چون روت کردن گوشی های مختلف به روش های متفاوتی انجام می شود. این بدان معناست که اگر یک روش بر روی یک گوشی مثل Evo 3D به طور مطلوبی جواب داد، نباید حتما از آن انتظار داشته باشیم بر روی Motorola Droid هم جواب دهد.

پس کجا باید به دنبال راهنمای روت کردن گوشی خود باشید؟ اساسا دو منبع قابل اعتماد در دسترس هستند. یکی از آن ها [Android Police](#) است. می توانید سری هم به فروم توسعه دهندگان XDA بزنید که یکی از این فروم ها، فروم [جامع هک و نرم افزار اندروید](#) است که می توانید به راحتی راهنمای روت کردن گوشی های جدید را که معمولا پیش از هر چیز دیگری قرار داده شده اند، در آن پیدا کنید.

نصب نرم افزارهایی که در مارکت نیستند

گوگل در قراردادن نرم افزار ها بر روی مارکت سخت گیر نیست و بیشتر نرم افزار ها بدون جنجال به پا کردن بر روی آن قرار می گیرند. البته این قضیه برای همه نرم افزار ها صدق نمی کند. گاهی اوقات اختلاف سلیق باعث می شود یک نرم افزار نتواند از طریق کانال های رسمی و عمومی انتشار پیدا کند.

نرم افزار فروشگاه آمازون و [شبه ساز ها](#) که به کاربران اجازه ی اجرای بازی های کنسول های قدیمی را بر روی گوشی های آندرویدی می دهند، از این قبیل نرم افزار ها هستند. وقتی شرکت سونی، Sony Xperia Play را عرضه کرد، تعداد یادی از شبه ساز ها از مارکت برداشته شدند، چون آن ها رقبا ی مهمی برای دستگاه سونی به شمار می رفتند.

به هر صورتی که هست، اگر نرم افزاری در مارکت وجود نداشته باشد، می توان با استفاده از فایل نصب آن (Installer) آن را در گوشی نصب کرد که این فایل با فرمت [apk](#) وجود دارد. فایل مورد نظر می تواند یا با استفاده از خود گوشی دانلود شود و یا با استفاده از PC دانلود و به گوشی انتقال داده شود. در صورتی که گزینه دوم را انتخاب کنید، همواره به یک نرم افزار مدیریت فایل احتیاج خواهید داشت تا فایل را درون گوشی مستقر کنید که پیدا کردنش هم چندان سخت نیست!

پروسه نصب همانند پروسه دانلود یک نرم افزار سریع و ساده است. فقط تنها مشکلی که وجود دارد این است که گوشی های آندرویدی طوری پیکربندی شده اند که عملیات نصب یک نرم افزار از یک منبع نامشخص را رد می کنند. بدین صورت که هنگامی که فایل apk را باز می کنید با پیغامی مبنی بر بلاک شدن عملیات نصب مواجه خواهید شد.

شما می توانید طبق میل خودتان تنظیمات نصب را تغییر دهید. به منو وارد شوید، به بخش تنظیمات رفته و بخش نرم افزار ها را انتخاب کنید. در منوی باز شده، اولین گزینه "Unknown Sources" (منابع نامشخص) خواهد بود که می توانید آن را تغییر دهید تا دیگر مشکلی از این بابت نداشته باشید.

شخصی سازی آهنگ های زنگ و پیام

مثل بقیه گوشی ها، آهنگ های زنگ و پیام های گوشی های آندرویدی هم می توانند بر اساس میل شما تنظیم شوند. اگر به دنبال راهی آسان و ساده برای شخصی سازی هستید، دانلود یک نرم افزار برای به اشتراک گذاری رینگتون ها کافی به نظر می رسد. نرم افزار مورد علاقه من، [Zedge](#) است، اما گزینه های متعدد دیگری هم در مارکت وجود دارند. راحت باشید و به چشم رایگان به آن ها نگاه کنید!

کاربرانی که آپشن های بیشتری می خواهند، باید دنبال نرم افزار هایی بگردند که به آن ها اجازه می دهد تا رینگتون های شان را کات کنند. دوباره تکرار می کنم. نرم افزار های متعددی در این زمینه ها وجود دارند، اما من از [Ringtone Maker](#) (Mobile 17) استفاده می کنم.

این نرم افزار به کاربران اجازه می دهد تا قسمتی از یک فایل صوتی را کات کنند و فایل حاصله را به عنوان رینگتون استفاده کنند. این نرم افزار همچنین می تواند پیشنهاداتی در مورد چگونگی کات کردن فایل شما - بر اساس فایل های آپلود شده دیگر کاربران - بدهد.

وقتی که کارتان را با نرم افزار انجام دادید، می توانید بلافاصله یک پیش نمایش از فایل حاصله را بشنوید تا ببینید چه چیزی از آب در آمده است! به همین سادگی و خومشزگی!

به وجود آوردن شرایطی برای نرم افزار ها که از طریق آن بتوانند توسعه پیدا کنند و بر روی مارکت آپلود شوند، نباید از امنیت بویی نبرده باشد و این هم دلیلی است بر داغ بودن میحث امنیت سیستم عامل های موبایل! گوشی های هوشمند، شامل اطلاعات زیادی از قبیل مخاطبان، آشنایان و کسانی که با آن ها در تماس هستیم را شامل می شوند. حتی هر کجا می رویم ردپایی به جای می گذاریم که این گوشی های **هوشمند**، همانطور که از اسمشان پیداست، اطلاعات را ضبط و نگهداری می کنند. آن ها هم چنین پا را فراتر گذاشته اند و اطلاعات کارت اعتباری را دارا و همینطور به حساب بانک ما دسترسی دارند.

توجه به دسترسی هایی که ما به گوشی می دهیم، اهمیت فوق العاده ای دارد. اولین خط از انشای امنیت، در هنگام نصب یک نرم افزار، پرسیدن این سوال از خود است: "آیا این نرم افزار برای دسترسی به اطلاعات مهم گوشی اجازه میخواهد؟" به طور مثال، یک [Live wallpaper](#) که برای دسترسی به اطلاعات مکان فعلی شما، اجازه می خواهد مطمئنا خوشایند به نظر نمی رسد!

ابزار مبارزه با malware ها-دفاع غیرعامل

اجازه برای دسترسی ها، امکان دسترسی نرم افزار ها را به اطلاعات مهم گوشی چک می کنند. در واقعیت، در هنگام نصب نرم افزار، کاربر وقت آن چنان زیادی برای فکر کردن به این موضوع صرف نمی کند و احتمالاً به هر نحوی آن را تایید می کند. در نهایت، بهتر است از روش های غیرعامل برای شناسایی و برخورد با [malware](#) ها استفاده کنید.

از این لحاظ، مارکت آندروید رو سفید است و کمبودی از بابت نرم افزارهای امنیتی ندارد. نرم افزاری مانند [Anti-Virus Free](#) که توسط شرکت AVG ساخته شده است، گزینه خوبی است.

آنتی مالور ها همان اندازه که به فکر امنیت یک کامپیوتر معمولی اند، به فکر آندروید هم هستند و از هیچ کاری کم نمی گذارند. این طور نیست که فکر کنید چون در دنیایی به مراتب کوچک تر کار می کند، پس کمبودهایی هم خواهد داشت. نه! هر کاری از دستش بر می آید! این همونه، فقط ابعادش عوض شده! :دی

نرم افزار ها بعد از دانلود شدن توسط این نرم افزار ها اسکن می شوند و با یک بانک اطلاعاتی از تحدید های بروز چک می شوند. بر علاوه، بعضی از این نرم افزار های امنیتی، به طور همیشگی در حال اسکن هستند و به دنبال حرکت مشکوکی از جانب نرم افزار ها خواهند بود!

مانیتورینگ گوشی

در این شکی نیست که نرم افزار های آنتی مالور از گوشی شما محافظت می کنند، اما هیچ ضمانتی منوط به شناختن همه تهدید ها، مخصوصا جدید هایشان، در کار نیست. در شرایطی که از کیفیت فعالیت های گوشی باخبر باشید، می توانید رئیس بهتری باشید!

با [مانیتورینگ اطلاعات](#)، می توانید ناظر بهتری باشید. درست مانند PC ها، متاسفانه، مالور ها می توانند از طریق اینترنت گوشی، اطلاعات را به منبع دیگر یا شخص دیگری ارسال کنند، اما گوشی های هوشمند خوشبختانه نمی توانند از حد معینی در ماه، بیشتر، اطلاعات دریافت/ارسال کنند. بنابراین مانیتورینگ کار خیلی سختی نخواهد بود! من شخصا از نرم افزار [Traffic Monitor](#) استفاده می کنم که حجم ارسال و دریافت اطلاعات نرم افزار ها را کاهش می دهد و حتی می تواند در صورت نیاز، نرم افزاری را بلاک کند.

همیشه سوء استفاده از اطلاعات گوشی، هدف بدافزار ها نیست. به طور مثال، یک [تروجان](#) که به گوشی های آندروید روسیه حمله کرد، برنامه اش ارسال اس ام اس به یک شماره خاص و دریافت اعتبار از گوشی بود. استفاده از برنامه ای مثل [PhoneUsage](#) که از بخش دریافت و ارسال اس ام اس چشم بر نمی دارد، می تواند در این گشونه شرایط مفید واقع شود.

امنیت فیزیکی

خیلی از کاربران نگران دسترسی بدافزار ها به گوشی و دزدیدن اطلاعات هستند، در حالی که اکثر اوقات همین کاربران، از امنیت دسترسی فیزیکی به گوشی شان غافل می شوند. مطمئنا گم شدن گوشی، کاربر را به مراتب بیشتر از نفوذ یک بدافزار، تهدید می کند. مواظبتش باشید!

اولین قدم، قفل کردن گوشی است. اگر حالا که دارید این کلمات را می خوانید، گوشی تان از یک قفل اتوماتیک برخوردار نیست، بپرید و یک تنظیم قفل برای گوشی تان ردیف کنید! برای این کار، وارد منو شوید، به قسمت تنظیمات رفته و سپس بخش امنیت را باز کنید. در این قسمت، گزینه ی "Change screen lock" را انتخاب کنید. با این کار، سه آپشن در روبروی شما خواهد بود: استفاده از یک الگو، کد پین و یا رمز.

بله! این یعنی وقتی می خواهید از گوشی استفاده کنید حتما باید کدی را وارد کنید! قبول دارم که گاهی اعصاب خورد کن می شود، اما وقتی که گوشی تان دست یک آدم بووووووووق افتاد، ضایع خواهد شد!

به نظر من، قفل کردن گوشی کافی نیست و نصب نرم افزار [Where's My Droid](#) قدم بعدی امنیت است. این نرم افزار باهوش، که یکی از مشهورترین های مارکت است، آپشن های مختلفی را برای پیدا کردن گوشی گم شده در اختیار شما می گذارد. مثلا می توانید یک اس ام اس با یک کلمه خاص ارسال کنید تا صدایی از آن بلند شود و یا کاری مثل این انجام دهید تا مکان دقیق آن با GPS مشخص شود.

سخت پابانی

کشف پتانسیل های اندروید

وقت خداحافظی است خوانندگان! اگر چه سخت است اما چاره ی نیست. اگر این کتاب را به دقت خوانده باشید، حالا باید دانش بیشتری درمورد سیستم عامل اندروید داشته باشید و بتوانید آن را طوری با میل خود تنظیم کنید که استفاده از آن توام با لذت بیشتری باشد.

پیشنهاد من به شما، پیگیری پست های اندروید در سایت های مختلف است که اخبار داغ این سیستم عامل را به همراه مطالب آموزشی در اختیار شما می گذارد.

علاوه بر این، در سایت های [Android Police](#)، [Phandroid](#) و [Android Developers Blog](#) میتوانید مطالب بدردبخوری را پیدا کنید.